

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง บทบาทที่เป็นจริงของโรงเรียนและผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร มีสาระสำคัญต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงของโรงเรียนในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน ซึ่งครอบคลุมบทบาทของผู้บริหารและอาจารย์

1.1 เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงของผู้บริหาร ในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน ด้านการกำหนดนโยบายส่งเสริมการเขียน การสนับสนุนการสอนตามหลักสูตร การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเขียน การส่งเสริมคุณภาพครูด้านการเขียน และเทคนิควิธีการสอนเขียน

1.2 เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงของอาจารย์ ในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกอบด้วย การจัดโอกาสและให้การฝึกฝน การจัดบรรยากาศ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การสนับสนุนและการให้กำลังใจ และด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียน ประกอบด้วย การวางแผนการจัดกิจกรรม

2. เพื่อศึกษาบทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนด้านการติดตามสนับสนุนการเขียนของนักเรียน การจัดโอกาสและให้การฝึกฝน การจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวก และการสนับสนุนและการให้กำลังใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 3 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา จำนวน 36 คน และผู้ปกครองนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2537 ในโรงเรียนสาธิตระดับประถมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นผู้ปกครอง 193 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 232 คน และห้องเรียนโรงเรียนละ 2 ห้องเรียน รวม 6 ห้องเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งหมด 6 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามผู้บริหาร เป็นแบบสำรวจรายการเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนด้านการกำหนดนโยบายส่งเสริมการเขียน การสนับสนุนการสอนตามหลักสูตร การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเขียน และการส่งเสริมคุณภาพด้านการเขียนและเทคนิควิธีการสอนเขียน

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเกี่ยวกับเจตคติต่อการเขียน การวางแผน และการดำเนินงาน งานในการส่งเสริมการเขียน

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามอาจารย์ เป็นแบบสำรวจรายการ ถามเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน ด้านการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย การจัดโอกาสและให้การฝึกฝน การจัดบรรยากาศ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ การสนับสนุนให้กำลังใจและด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเขียน ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนและการจัดกิจกรรม

ฉบับที่ 4 แบบสัมภาษณ์อาจารย์ เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเขียน การส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนที่เขียนช้าและมีความสามารถในการเขียน ปัญหาและการแก้ปัญหาในการส่งเสริมการเขียน

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามผู้ปกครองเป็นแบบสำรวจรายการ ถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน ด้านการติดตามและสนับสนุนการเขียนของนักเรียน การจัดโอกาสและให้การฝึกฝน การจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวก และการสนับสนุนและให้กำลังใจ

ฉบับที่ 6 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการเขียน ปัญหาและการแก้ปัญหาในการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามผู้วิจัยให้อาจารย์ผู้ทำหน้าที่รับงานวิจัยของแต่ละโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการ และเก็บรวบรวมให้ดังนี้ ผู้บริหารได้ทั้งหมด 3 ฉบับ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์

วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ได้ทั้งหมด 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ปกครองทั้งหมด 193 ฉบับ ได้ข้อมูลกลับคืนมา 178 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.23

แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้ข้อมูลครบทั้งหมดดังนี้ ผู้บริหาร 3 ฉบับ อาจารย์ 12 ฉบับ และผู้ปกครอง 49 ฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ แล้วเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยายและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. บทบาทที่เป็นจริงของผู้บริหารในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน

1.1 สถานภาพของผู้บริหาร

ผู้บริหารทุกคนจำนวน 3 คน เป็นหญิง มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการบริหาร 1-5 ปี ผู้บริหารมากที่สุด จำนวน 2 คน มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ผู้บริหารน้อยที่สุด จำนวน 1 คน มีอายุระหว่าง 31-40 ปี

1.2 บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการเขียน

ด้านการกำหนดนโยบายส่งเสริมการเขียน

การกำหนดนโยบายส่งเสริมการเขียนพบว่า ผู้บริหารทุกคน จำนวน 3 คน มีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเขียน โดยมีนโยบายสนับสนุนให้จัดกิจกรรมส่งเสริมการเขียน ทั้งในและนอกหลักสูตร สนับสนุนให้มีการผลิตแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมการเขียน รองลงมาผู้บริหาร จำนวน 2 คน ให้ความสำคัญในด้านอุปกรณ์และสถานที่ ผู้บริหารน้อยที่สุดจำนวน 1 คน มีนโยบายเสริมประสิทธิภาพการสอนเขียนให้อาจารย์ที่สอนในแต่ละวิชา

ผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการเขียน พบว่า ผู้บริหารทุกคน จำนวน 3 คน ได้มอบหมายให้ผู้ประสานงานสายวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ รองลงมาผู้บริหารจำนวน 2 คน มอบหมายให้หัวหน้าสายวิชาหรือหัวหน้าหลักสูตรเป็นผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารน้อยที่สุดจำนวน 1 คน มอบหมายให้อาจารย์ที่มีความรู้ ความสามารถในการเขียนเป็นผู้รับผิดชอบ

ด้านการสนับสนุนการสอนเขียนตามหลักสูตร

การจัดอาจารย์เข้าสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้บริหารทุกคน จำนวน 3 คน ได้ให้ความสำคัญเรื่อง คุณสมบัติของอาจารย์ที่เข้าสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดตาม

สาขาที่เรียน จัดตามประสบการณ์และความสามารถด้านการสอน และผู้บริหารน้อยที่สุด จำนวน 1 คน จัดตามความสมัครใจของอาจารย์

วิธีส่งเสริมให้อาจารย์ใช้วิธีสอนเขียนหลาย ๆ วิธี พบว่า ผู้บริหารมากที่สุด จำนวน 2 คน นำผลด้านการสอนมาเผยแพร่และให้อาจารย์ประชุมเพื่อวางแผนการศึกษา กลวิธีสอนร่วมกันและผู้บริหารน้อยที่สุด จำนวน 1 คน ส่งเสริมให้มีการทดลองสอนวิธีใหม่ และให้อาจารย์ร่วมกันวิเคราะห์วิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาตามบทเรียน

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเขียน

กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียนที่จัดขึ้นในโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารทุกคน จำนวน 3 คน จัดให้มีการประกวดการเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน รองลงมาผู้บริหาร จำนวน 2 คน ให้มีการจัดเกมหรือการแข่งขันการเขียน ประกวดเล่านิทาน ประกวดคัดลายมือ ประกวดคำประพันธ์ แข่งขันคำศัพท์ และประกวดเรียงความตามจินตนาการทางวิทยาศาสตร์ และผู้บริหารน้อยที่สุด จำนวน 1 คน จัดให้มีชมรมการเขียน นิทรรศการ ศึกษานอกสถานที่ และเชิญวิทยากรที่เป็นนักเรียนมาให้ความรู้

ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียน พบว่า ผู้บริหารทุกคน จำนวน 3 คน ส่งเสริมให้จัดตามโอกาสและตามความเหมาะสม

ด้านการส่งเสริมคุณภาพอาจารย์ด้านการเขียนและเทคนิควิธีการสอนเขียน พบว่า วิธีการส่งเสริมเทคนิคการสอนเขียนให้กับอาจารย์ ผู้บริหารเท่ากัน จำนวน 1 คน ส่งอาจารย์เข้าอบรม จัดสัมมนาอาจารย์ร่วมกันในโรงเรียน เชิญวิทยากรมาบรรยาย จัดประชุมเชิงปฏิบัติการทางด้านการสอนเขียน และจัดหาเอกสาร วารสารทางวิชาการให้อาจารย์ศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนพบว่า ผู้บริหารทั้งหมดเห็นว่า การที่นักเรียนได้รับการส่งเสริมการเขียนจะทำให้เด็กเรียนมีทักษะในการเขียนอย่างถูกต้อง ควรมีการส่งเสริมการเขียนในทุกวิชา เพราะจะทำให้ทราบถึงความคิดของนักเรียน ผู้บริหารทั้งหมดมีนโยบายส่งเสริมการเขียนในวิชาภาษาไทยมากที่สุด เพราะมีจุดมุ่งหมายในวิชาภาษาไทย และมีการส่งเสริมการเขียนในวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ผู้บริหารทั้งหมดมีการวางแผนเพื่อส่งเสริมการเขียนทั้งในและนอกหลักสูตร พบปัญหาในเรื่องเวลาไม่เพียงพอ ผู้บริหารทั้งหมดเห็นว่า ผู้ปกครองควรมีบทบาทในการส่งเสริมการเขียน ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่มีการกระตุ้นให้ผู้ปกครองร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเสริมการเขียน

2. บทบาทของอาจารย์ในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน

2.1 สถานภาพของอาจารย์

อาจารย์ในวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ทั้งหมดเป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 100 อาจารย์สังคมศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41.50 ปี คิดเป็นร้อยละ 85.71 อาจารย์ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และสังคมศึกษา ทั้งหมดมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท อาจารย์ภาษาไทยและสังคมศึกษา ทั้งหมดมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี อาจารย์สังคมศึกษาส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอน 15-18 คาบต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 57.14 อาจารย์ภาษาไทยทั้งหมดสอนเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน อาจารย์ภาษาไทยและสังคมศึกษาทั้งหมดทำหน้าที่อาจารย์ประจำชั้น

2.2 บทบาทของอาจารย์ในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน

ก. ด้านการเรียนการสอนตามหลักสูตร อาจารย์ส่วนใหญ่ส่งเสริมด้านการจัดบรรยากาศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.40 รองลงมาร้อยละ 61.34 ส่งเสริมด้านการสนับสนุนและการให้กำลังใจน้อยที่สุด ส่งเสริมด้านการจัดโอกาสและให้การฝึกฝน คิดเป็นร้อยละ 48.56

ด้านการจัดบรรยากาศ ให้ความสำคัญเรื่องการปฏิบัติตนของนักเรียนขณะทำงานเขียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.30 น้อยที่สุด การทำงานเขียนนอกห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 50.00

การปฏิบัติตนของนักเรียนขณะทำงาน ในวิชาภาษาไทย และวิทยาศาสตร์ ให้นักเรียนสามารถขอคำแนะนำจากอาจารย์ได้ขณะทำงานเขียนมากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาสังคมศึกษา ให้นักเรียนทำงานโดยไม่ปรึกษาผู้อื่น

การทำงานเขียนนอกห้องเรียน ในวิชาสังคมศึกษามีการพานักเรียนไปทำงานเขียนนอกห้องเรียนมากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาคณิตศาสตร์

ด้านการจัดโอกาสและให้การฝึกอบรม มีการเน้นกฎเกณฑ์การเขียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.57 น้อยที่สุด คือ การส่งเสริมให้นำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 36.54

กฎเกณฑ์การเขียนวิชาภาษาไทย มีการเน้นความถูกต้องของตัวสะกดและไวยากรณ์ การใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้องและสละสลวย ความสวยงามเป็นระเบียบและประณีตในการทำงาน เครื่องหมายวรรคตอน และการเว้นวรรคตอนถูกต้อง การใส่วรรณยุกต์ให้ถูกที่ ในวิชาวิทยาศาสตร์ เน้นความสวยงาม เป็นระเบียบ ประณีตในการทำงานมากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาสังคมศึกษา เน้นการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ต้องการ

การเขียนที่ส่งเสริมให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในวิชาภาษาไทยมีการเขียนจดหมายมากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาคณิตศาสตร์ มีการกรอกรายการตามแบบพิมพ์ การบันทึกจากสิ่งที่ได้สังเกต การจดบันทึกย่อจากการอ่าน การเขียนตามคำบอก และการแต่งโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์

ข. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียน อาจารย์ส่วนใหญ่มีการวางแผนคิดเป็นร้อยละ 44.21 และมีการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 44.13

ด้านการวางแผน มีการวางแผนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียน คิดเป็นร้อยละ 83.16 มีการจัดโครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 31.23

การวางแผนในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียนในวิชาภาษาไทยมีจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของนักเรียน และจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัด และความสนใจของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ มีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาในวิชาสังคมศึกษามีการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาและเวลา และติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมมากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาวิทยาศาสตร์ มีการกำหนดจุดประสงค์และติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรม

โครงการกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียน ในวิชาภาษาไทยมีการจัดประกวดคัดลายมือ ประกวดแต่งคำประพันธ์ ประกวดการเขียนชนิดต่าง ๆ ในวิชาสังคมศึกษามีการศึกษานอกสถานที่มากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาภาษาไทยมีการจัดแข่งขันเปิดปทานุกรม

ด้านการจัดกิจกรรมให้ความสำคัญเรื่องวิธีการให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.95 น้อยที่สุด คือ อุปสรรคเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 30.53

วิธีการให้นักเรียนร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรในวิชาภาษาไทยมีการเสนอชื่อนักเรียนที่มีความสามารถเข้าร่วม และจัดนักเรียนเข้าร่วมทุกคน ในวิชาสังคมศึกษา มีการให้นักเรียนเข้าร่วมตามความสมัครใจ มากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาวิทยาศาสตร์มีการเสนอชื่อนักเรียนมีความสามารถเข้าร่วม และจัดนักเรียนเข้าร่วมทุกคน

อุปสรรคเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ในวิชาสังคมศึกษามีอุปสรรคในเรื่องระยะเวลาไม่เพียงพอมากที่สุด น้อยที่สุดในวิชาภาษาไทยมีอุปสรรคในเรื่องผู้บริหารไม่ให้ความสนใจ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาภาษาไทยเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีประสบการณ์ในการสอนโดยเฉลี่ย 14 ปี มีงานสอนเฉลี่ย 15 คาบต่อสัปดาห์ ทุกคนเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในการสอน

อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำ และใช้คำได้ถูกต้อง สามารถลำดับเรียงเรียงความคิดได้ถูกต้อง และใช้สำนวนภาษาไทยเหมาะสม อาจารย์ทุกคนให้ความสำคัญกับการเขียนมาก โดยการให้นักเรียนฝึกเขียนความเรียงประเภทต่าง ๆ มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเขียนหลายรูปแบบทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่จัดสอนซ่อมเสริมเป็นรายบุคคล โดยการอธิบายจัดกิจกรรมและเกมเพื่อเป็นแรงจูงใจ มีการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถ โดยการนำผลงานนักเรียนมาเป็นแบบอย่าง จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน เช่น ชุมนุมภาษาไทย อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญในด้านการเขียน โดยการสนับสนุนให้จัดโครงการที่เกี่ยวกับการเขียน และผู้ปกครองควรมีบทบาทในการส่งเสริมการเขียน โดยการดูแลและติดตามการทำงานของนักเรียนในเรื่องการสะกดคำและการใช้ภาษา อาจารย์ทุกคนพบปัญหาในเรื่องการสะกดคำ การใช้คำไม่ถูกต้อง และมีการจัดประกวดคัดลายมือ ประกวดเรียงความในโอกาสและวันสำคัญต่าง ๆ

จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาคณิตศาสตร์พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีประสบการณ์ในการสอน โดยเฉลี่ย 12 ปี มีงานสอนเฉลี่ย 15 คาบต่อสัปดาห์ ส่วนใหญ่เน้นทักษะการเขียน

อาจารย์คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนจะทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียน และส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเขียนพอสมควร โดยการฝึกให้นักเรียนเขียนความเรียงประเภทต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ ไม่มีการจัดสอนซ่อมเสริมและส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถโดยตรง อาจารย์ทุกคนเห็นว่า ผู้บริหารให้ความสำคัญด้านการเขียนโดยการจัดโครงการต่าง ๆ และเห็นว่าผู้ปกครองควรมีบทบาทในการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนอย่างยิ่ง โดยการติดตามและดูแลการทำงานของนักเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่พบปัญหาเรื่องการสะกดคำ การใช้วรรณยุกต์และเครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้อง และไม่มีควมจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียนในวิชาคณิตศาสตร์

จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาวิทยาศาสตร์ พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีประสบการณ์ในการสอนโดยเฉลี่ย 11 ปี มีงานสอนเฉลี่ย 15 คาบต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่เน้นทักษะการฟังในการสอน

อาจารย์วิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนจะทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียน อาจารย์ทุกคนให้ความสำคัญกับการเขียน โดยการให้นักเรียนเขียนความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ เท่าที่จะทำได้ อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนซ่อมเสริมการเขียนให้กับนักเรียนโดยตรง และอาจารย์ทุกคนไม่มีการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถเป็นพิเศษ และเห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญในด้านการเขียนพอสมควร

อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้ปกครองควรมีบทบาทในการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนอย่างยิ่ง โดยการตรวจผลงานและให้คำแนะนำ อาจารย์ทุกคนพบปัญหาในเรื่องการสะกดคำ การเว้นวรรคและการใช้ภาษาไม่ถูกต้อง และไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรการเขียนในวิชาวิทยาศาสตร์

จากการสัมภาษณ์อาจารย์วิชาสังคมศึกษา พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีประสบการณ์ในการสอน โดยเฉลี่ย 13 ปี มีงานสอนเฉลี่ย 16 คาบต่อสัปดาห์ และส่วนใหญ่เน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

อาจารย์สังคมศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนจะทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ ใช้คำได้ถูกต้อง และเรียบเรียงประโยคได้เหมาะสม มีการฝึกให้นักเรียนเขียนความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ และส่วนใหญ่ไม่มีการจัดสอนซ่อมเสริมการเขียนให้กับนักเรียนโดยตรง อาจารย์ทุกคนไม่มีการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนที่มีความสามารถเป็นพิเศษ และเห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการเขียนโดยการสนับสนุนให้จัดโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเขียน อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า ผู้ปกครองควรมีบทบาทในการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนโดยการดูแลและติดตามการทำงานของนักเรียน อาจารย์ส่วนใหญ่พบปัญหาในเรื่องการสะกดคำ การใช้คำไม่ถูกต้อง การใช้ภาษา และมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเขียนในวิชาสังคมศึกษาโดยการให้เขียนเรียงความในโอกาสและวันสำคัญต่าง ๆ

3. บทบาทที่เป็นจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน

3.1 สถานภาพของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีฐานะเป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 75.82 จำนวนสูงสุดร้อยละ 64.61 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.75 มีสถานภาพสมรสจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 39.33 มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 60.61 ประกอบอาชีพรับราชการ จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 72.48 มีบุตร 1-2 คน

3.2 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการส่งเสริมด้านการจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 59.45 รองลงมา ร้อยละ 41.22 ส่งเสริมด้านการสนับสนุนและการให้กำลังใจ น้อยที่สุดร้อยละ 32.81 ส่งเสริมด้านการติดตามสนับสนุนการเขียนของนักเรียน

ด้านการจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวก พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมในเรื่องการจัดสถานที่ทำงานให้กับนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.96 น้อยที่สุด การจัดสภาพแวดล้อมในการส่งเสริมการเขียน คิดเป็นร้อยละ 55.56

การจัดสถานที่ทำงานให้กับนักเรียน ผู้ปกครองได้จัดให้มีโต๊ะส่วนตัวสำหรับทำงานมากที่สุด น้อยที่สุดมีบริเวณส่วนตัวสำหรับทำงาน

การจัดสภาพแวดล้อมในการส่งเสริมการเขียน ผู้ปกครองจัดให้มีที่ว่างอุปกรณ์การเขียนมากที่สุด น้อยที่สุด จัดหาเกมที่ส่งเสริมการเขียน

ด้านการติดตามสนับสนุนการเขียนของนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองเน้นกฎเกณฑ์การเขียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.24 น้อยที่สุด ส่งเสริมในเรื่องการให้ความรู้เพิ่มเติมทางการเขียน คิดเป็นร้อยละ 18.89

กฎเกณฑ์การเขียน มีการเน้นเรื่องความถูกต้องของตัวสะกดและไวยากรณ์มากที่สุด น้อยที่สุดการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง

การให้ความรู้เพิ่มเติมทางการเขียน ผู้ปกครองจัดหาแบบฝึกหัดการเขียนให้กับนักเรียนทำเพิ่มเติมมากที่สุด น้อยที่สุดการให้วาดรูปและแต่งเรื่องประกอบ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงในการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 77.55 เป็นมารดา มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 63.27 ประกอบอาชีพรับราชการ และมีบุตร 1-2 คน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.92 มีความเห็นว่าการเขียนมีความสำคัญในชีวิตประจำวัน ร้อยละ 42.82 เห็นว่าการเขียนสำคัญในด้านการนำไปใช้ในการเรียน การทำงานและการบันทึกต่าง ๆ ผู้ปกครองทุกคนร้อยละ 100 มีความเห็นว่า ควรมีการส่งเสริมการเขียนในวิชาอื่นนอกเหนือจากวิชาภาษาไทย ทั้งนี้เพราะทุกวิชามีความจำเป็นต้องใช้การเขียนในการอธิบาย การบันทึกและยังเป็นการเสริมทักษะทางความคิดและการแสดงออก ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น มีประสบการณ์ในการเขียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.90 พบปัญหาในการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียน ปัญหาที่พบมากที่สุด ร้อยละ 36.73 คือ นักเรียนไม่ตั้งใจเขียน และไม่ชอบเขียน แก้ปัญหาโดย ฝึกให้นักเรียนจดบันทึกสั้น ๆ ให้อ่านหนังสือมาก ๆ ดูแลให้นักเรียนทำการบ้านจนเสร็จและให้รางวัล ปัญหาที่พบบรองลงมาคือ การเขียนตัวสะกด วรรณยุกต์และแบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง แก้ปัญหาโดย ให้นักเรียนเปิดพจนานุกรม ให้คำแนะนำและให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่ม ส่วนระดับความสามารถของนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 77.55 มีความเห็นว่า บุตรหลานของตนมีความสามารถทางการเขียนในระดับปานกลาง ได้ให้การส่งเสริมโดยการจัดหาหนังสือให้อ่าน ฝึกเขียน ให้อ่านให้กำลังใจ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 79.59 มีความเห็นว่า โรงเรียนของบุตรให้ความสำคัญในเรื่องการเขียนมาก โดยสังเกตจากการทำงานเขียนของนักเรียน สำหรับความประสงค์ให้ทางโรงเรียนส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 87.76 มีความประสงค์ให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน เช่น การประกวด การแข่งขัน ในเรื่องความ

สำคัญของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียน พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.81 มีความเห็นว่า ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียน ทั้งนี้ เพราะ ผู้ปกครองเป็นผู้ใกล้ชิดนักเรียนที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ผลจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ในการอภิปรายผลการวิจัย

1. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการเขียน

โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน เป็นสถานที่ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝน ซึ่งจะส่งผลการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ และจะมีการพัฒนาได้มากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารของโรงเรียนนั้น จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ผู้บริหารทุกคนมีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเขียน และจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้บริหารมีนโยบายส่งเสริมการเขียนในวิชาภาษาไทย มากที่สุด เพราะมีการกำหนดจุดประสงค์ของการเขียนไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน และเห็นว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในแต่ละวิชา และใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับผู้รับผิดชอบการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเขียน ผู้บริหารได้มอบให้อาจารย์ฝ่ายต่าง ๆ รับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525) ที่กล่าวว่า ภารกิจด้านการบริหารวิชาการนั้น ผู้บริหารจะรับผิดชอบเพียงคนเดียวไม่ได้ หน้าที่ของผู้บริหารต้องคอยกระตุ้น และส่งเสริมให้ครูร่วมมือกับทุกคนในการที่จะปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนให้ดีขึ้น สำหรับในด้านการชี้แจงรายละเอียดของการดำเนินงานเพื่อให้นโยบายประสบความสำเร็จนั้นพบว่า ยังมีการปฏิบัติน้อย ซึ่งผู้บริหารควรชี้แจงและระบุการกำหนดนโยบายส่งเสริมการเขียนอย่างชัดเจนให้กับอาจารย์ทุกคนรับทราบ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน

ด้านการสนับสนุนการสอนเขียนตามหลักสูตร จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้สนับสนุนการสอนเขียนตามหลักสูตรมากที่สุด เพราะการพัฒนาหลักสูตรและการสอนเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับ วิจิตร ศรีสะอาด (อ้างถึงใน รุ่งทิศา จันทรรุก, 2526) ที่กล่าวว่า บทบาทและหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาหลักสูตรและการสอน ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้เอาใจใส่ นำครู กระตุ้นครูให้ตื่นตัวในการปรับปรุงการสอน และพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการจัดครูเข้าสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในแต่ละวิชา โดยพิจารณาถึงสาขาที่เรียน ประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย ราษฎร์ศิริ (2524) ได้เสนอแนะไว้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดครูเข้าสอนตามความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน สำหรับการส่งเสริมให้อาจารย์สอนหลาย ๆ วิธี พบว่า ผู้บริหารได้ปฏิบัติน้อย เพราะเห็นว่าได้จัดให้อาจารย์ประชุมเพื่อวางแผนศึกษากลวิธีการสอนร่วมกันเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ประกอบกับเห็นว่าอาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในการสอนดีอยู่แล้ว

ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารทุกคนได้สนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านการเขียน โดยให้มีการประกวดการเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้งในและนอกห้องเรียน ยังมีการจัดชมรมการเขียน การเชิญวิทยากรที่เป็นนักเรียนมาให้ความรู้บ้าง ทั้งนี้ทำให้นักเรียนได้รู้ถึงความสามารถของตนเองและมีประสบการณ์ด้านการเขียนมากขึ้น ซึ่ง วิจัย ราษฎร์ศิริ (2522) ได้กล่าวไว้ดังนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนในหลักสูตรและเสริมหลักสูตร เป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้ผู้เรียน เพื่อสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้ ลำพังกิจกรรมในหลักสูตรหรือกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเดียวไม่สามารถบันดาลให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายอย่างสมบูรณ์ สำหรับระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเขียนจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้บริหารทุกคนมีการวางแผนเพื่อส่งเสริมการเขียนทั้งในและนอกหลักสูตร แต่มีปัญหาในเรื่องเวลาไม่เพียงพอ ซึ่งได้พยายามจัดให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ด้านการส่งเสริมคุณภาพอาจารย์ด้านการเขียนและเทคนิควิธีการสอนเขียน พบว่า วิธีการส่งเสริมเทคนิคการสอนเขียนให้กับอาจารย์นั้น ผู้บริหารเท่าที่จำนวน 1 คน ได้ส่งอาจารย์เข้าอบรม จัดสัมมนา อาจารย์ร่วมกันในโรงเรียน เชิญวิทยากรมาบรรยาย จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ และจัดหาเอกสาร วารสารทางวิชาการให้อาจารย์ศึกษา จะเห็นได้ว่าการปฏิบัติกันน้อย ทั้งนี้อาจเห็นว่าอาจารย์ได้มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันในด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนเป็นประจำอยู่แล้ว จากตามหลักการ ถ้าอาจารย์มีความรู้ความสามารถในด้านการเขียนดี จะสามารถถ่ายทอดการเขียนที่ดีให้แก่เด็กนักเรียนได้ ฉะนั้นผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารควรจะให้ความสนใจและส่งเสริมการให้ความรู้แก่อาจารย์ให้มากขึ้น ซึ่ง ประคอง สุทธสาร และคณะ (2527) ได้เสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการเขียนต่อโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ จัดโครงการอบรม สัมมนา หรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะการสอนภาษาไทยด้านต่าง ๆ ให้กับครูภาษาไทยและผู้สนใจเป็นระยะ ๆ

2. บทบาทของอาจารย์ในการส่งเสริมการเขียน

การที่นักเรียนมีทักษะที่ดีในการเขียนนั้นย่อมได้รับการส่งเสริมจากบุคคลหลายฝ่าย อาจารย์ถือว่าเป็นผู้สอนให้นักเรียนเกิดทักษะการเขียนโดยตรง ซึ่งต้องใช้วิธีการสอนอย่างมีขั้นตอน และเป็นแบบแผน รวมถึงการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดี

จากการศึกษาพบว่า ในด้านการเรียนการสอนตามหลักสูตร อาจารย์ส่วนใหญ่ได้ส่งเสริมเรื่องการจัดบรรยากาศมากที่สุด เพราะเห็นว่า การจัดบรรยากาศมีความสำคัญต่อการเรียนรู้อย่างมาก โดยให้ความสำคัญเรื่อง การปฏิบัติตนของนักเรียนในขณะที่ทำงานเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทรัพย์ (2536) ที่กล่าวว่า ในการสอนเขียนเรียงความนั้น บรรยากาศที่จะเอื้อต่อการเขียนก็เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเขียนเรียงความได้คล่อง มีความรู้สึกอยากเขียน ครูควรสร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้น เช่น ตัวครูเองก็มีบุคลิกภาพที่ดี หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส เป็นกันเอง มีความเห็นอกเห็นใจ พร้อมทั้ง

จะให้คำแนะนำ และชื่นชมกับผลงานที่นักเรียนได้สร้างสรรค์ นอกจากนี้การให้นักเรียนได้มีโอกาสช่วยกัน ให้เขียนร่วมกันบ้างเป็นกลุ่มย่อยบ้าง เป็นรายบุคคลบ้าง ก็จะทำให้บรรยากาศไม่ซ้ำซาก ซึ่งพบว่า อาจารย์ในวิชาภาษาไทยและวิทยาศาสตร์ได้อนุญาตให้นักเรียนขอคำแนะนำจากอาจารย์ได้ ส่วนในเรื่องบุคลิกภาพพบว่า อาจารย์วิชาภาษาไทยทั้งหมดมีลักษณะยิ้มแย้ม แจ่มใส อาจารย์ในวิชาวิทยาศาสตร์ทั้งหมดคอยรับฟังความคิดเห็น จากบุคลิกภาพของอาจารย์ดังกล่าว จะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเขียนได้ สำหรับการพานักเรียนไปเขียนนอกห้องเรียน พบว่า อาจารย์ได้ปฏิบัติน้อยที่สุด แต่ได้ปฏิบัติมากในวิชาสังคมศึกษา เพราะต้องการเปลี่ยนบรรยากาศ และต้องมีการค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับ จิตต์นิยม ศรีไสย์ และอัจฉิมา เทวกุล (2526) กล่าวว่า ครูควรเปลี่ยนบรรยากาศในการเขียน ให้นักเรียนเขียนเรื่องความช่างนอกเหนือจากในห้องเรียน เช่น ในห้องสมุด ใต้ต้นไม้ที่ร่มรื่น ฯลฯ สำหรับในวิชาคณิตศาสตร์มีการพานักเรียนออกไปนอกห้องน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะจุดประสงค์และเนื้อหาของวิชาคณิตศาสตร์มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านการคำนวณเป็นจุดประสงค์หลัก โอกาสที่จะพานักเรียนไปเขียนนอกห้อง จึงปรากฏน้อย

ในด้านการจัดโอกาส และให้การฝึกฝน พบว่า อาจารย์ได้มีการปฏิบัติน้อยที่สุด ทั้งนี้จะปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และเนื้อหาในแต่ละวิชา จะมีโอกาสสอดแทรกการเขียนได้มากน้อยเพียงใด จึงทำให้ส่งเสริมในด้านนี้น้อยกว่าด้านอื่น ๆ จากการศึกษพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ได้มีการเน้นกฎเกณฑ์การเขียนมาก และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการสะกดคำ การใช้ภาษาไม่เหมาะสม ความรีบร้อนและความสวยงามของลายมือ ซึ่งอาจารย์ในวิชาภาษาไทยทั้งหมดได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะมีการกำหนดจุดประสงค์ด้านการเขียนไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน สำหรับในวิชาอื่น ๆ มีการส่งเสริมบ้าง เพราะไม่มีการกำหนดจุดประสงค์ด้านการเขียนไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน จุดประสงค์ด้านการเขียนจึงเป็นจุดประสงค์รอง ส่วนประเภทของการนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน จะมีการปฏิบัติน้อยที่สุดในวิชาต่าง ๆ แต่พบว่า ในวิชาภาษาไทยมีการปฏิบัติมากที่สุด คือ การให้เขียนจดหมาย เพราะมีการกำหนดจุดประสงค์ด้านการเขียนไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน ส่วนในวิชาคณิตศาสตร์ได้ปฏิบัติน้อยที่สุด แต่มีการให้กรอรายการตามแบบพิมพ์ การบันทึกสิ่งที่ได้จากการสังเกต การจดบันทึกย่อจากการอ่าน การเขียนตามคำบอก การแต่งโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ บ้างตามโอกาส

ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีการตกแต่งป้ายนิเทศ ซึ่งจากการสังเกตห้องเรียนทุกห้องมีการจัดเพื่อเสริมความรู้ในและนอกบทเรียน มีการแสดงผลงานนักเรียน และมีมุมความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับเพอร์ซอนเก (อ้างใน ประคอง สุทธสาร และคณะ, 2527) ที่กล่าวว่า ใน การกระตุ้นให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะเขียนนั้น อาจทำได้โดยครูอ่านผลงานเขียนของนักเรียนในห้อง หรืออาจจะติดไว้ที่กระดานนิเทศ การทำเช่นนี้ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเขียนมากยิ่งขึ้น จากการศึกษพบว่า ในวิชาสังคมศึกษามีการตกแต่งป้ายนิเทศ ตามเหตุการณ์และวันสำคัญมากที่สุด เพราะตามลักษณะของจุดประสงค์ และเนื้อหาของเนื้อหาเอื้อต่อการจัดป้ายนิเทศ ซึ่งจะส่งผลต่อการเขียนที่ดีได้ ส่วนการจัด

บาย นิเทศที่เชิญชวนให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนได้ปฏิบัติน้อยที่สุดในวิชาต่าง ๆ เพราะส่วนใหญ่ในวิชาต่าง ๆ จะจัดตามบทเรียนเพื่อเสริมความรู้ในวิชานั้น ๆ

ในด้านการให้การสนับสนุนและให้กำลังใจ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่จะให้กำลังใจเมื่อนักเรียนมีผลงานที่น่าพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ (2523) ได้กล่าวว่า ครูควรมีการส่งเสริมกำลังใจหลายรูปแบบ และทำเป็นระยะ ๆ ตลอดเวลาที่ทำการสอน เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อน ต้องการการเสริมแรงจะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการเขียนดีขึ้น จากการศึกษาพบว่า วิชาภาษาไทยปฏิบัติมาก คือ การกล่าวคำชมเชย ส่วนในวิชาสังคมศึกษา คือ การแสดงผลงานและการกล่าวคำชมเชย

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า อาจารย์มีการวางแผนในการจัด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ในวิชาภาษาไทย โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของนักเรียน โครงการที่จัดขึ้นได้แก่ การประกวดคัดลายมือ แต่งคำประพันธ์ ประกวดการเขียนความเรียงในรูปแบบต่าง ๆ ตามโอกาสและวันสำคัญ และการแข่งขันเปิดปทานุกรมซึ่งปฏิบัติน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาไทยโดยตรง มีการกำหนดจุดประสงค์ไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน ส่วนในวิชาอื่น ๆ มีการจัดน้อย เพราะไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเขียน และไม่มีกำหนดจุดประสงค์ไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน แต่มีการจัดเกม หรือแข่งขันการเขียน การเชิญวิทยากรที่เป็นนักเขียนมาให้ความรู้ และการเขียนโครงการวิทยาศาสตร์ในวิชาวิทยาศาสตร์บ้าง สำหรับการดำเนินงานการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ปฏิบัติในวิชาภาษาไทย โดยการเสนอรายชื่อนักเรียนที่มีความสามารถ และจัดนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุกคน เพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มประสบการณ์ให้กับนักเรียนสมควรที่ทุกคนควรเข้าร่วม จากการสัมภาษณ์พบว่า อุปสรรคในการจัดคือ ไม่มีเวลาเพียงพอ ซึ่งอาจจะแก้ปัญหาก็ได้ โดยใช้เวลาเช้าก่อนเข้าเรียน เวลากลางวัน และเวลาเย็นหลังเลิกเรียน

3. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเขียน

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ ความรู้ ความสามารถพิเศษ ตลอดจนการปลูกฝังความมีจริยธรรม และการเขียนเป็นทักษะหนึ่งของผู้ปกครองสามารถให้การส่งเสริมได้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่า ตนเองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียน เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน สามารถกระตุ้นเตือนให้คำแนะนำ จัดหาอุปกรณ์ และให้กำลังใจกับนักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาหลาย ๆ ท่านที่ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้ปกครองในการส่งเสริมการโดยจัดสถานที่ที่เหมาะสมและอุปกรณ์การเขียนให้เพียงพอ กระตุ้นและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน และให้กำลังใจโดยการชมเชย เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนด้านการจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกมากที่สุด เพราะผู้ปกครองได้เห็นถึงความจำเป็น และส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่เอื้อต่อการ

จัดหาอุปกรณ์ และการอำนวยความสะดวกให้ได้ และคิดว่าการจัดสิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่หลักของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ พูนสิน ตระการจันทร์ (2528) ที่พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดว่าหน้าที่หลักของผู้ปกครองจะต้องทำ คือ การหาสื่อการเรียน หรือวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนให้กับนักเรียน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะด้านการเขียน นอกจากการจัดเตรียมอุปกรณ์ เช่น สมุดบันทึก ปากกา หนังสือ นิตยสาร แบบฝึกหัด และสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ แล้วยังรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อม สถานที่ทำงาน จัดว่าเป็นการส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนได้ เพราะเป็นการเพิ่มประสบการณ์ ความรู้ และความสะดวก ทำให้นักเรียนอยากเขียน ซึ่งสอดคล้องกับ พงษ์ศิริ ดีวาจา (2527) ที่กล่าวว่า ควรจัดสภาพแวดล้อม และจัดอุปกรณ์บางอย่างที่ช่วยส่งเสริมบุตรให้รักการเขียน เช่น มีมุมทำงาน มีโต๊ะเขียนหนังสือ เป็นต้น การปฏิบัติในสิ่งเหล่านี้เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะที่ดีในการเขียนได้

การติดตามและสนับสนุนการเขียนของนักเรียนพบว่า ผู้ปกครองมีการปฏิบัติน้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะจากสภาพสังคมปัจจุบัน ผู้ปกครองต้องออกไปประกอบอาชีพ ปฏิบัติภาระกิจส่วนตัว และสภาพการเดินทางที่ไม่คล่องตัว ทำให้ไม่มีเวลาในการติดตาม ฝึกฝนและส่งเสริมการเขียนได้อย่างเต็มที่ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ปกครองจะไม่สามารถส่งเสริมการเขียนได้ จากการศึกษาพบว่า การติดตามและส่งเสริมการเขียนที่ผู้ปกครองปฏิบัติคือ กฎเกณฑ์การใช้ภาษา เพราะเป็นความรู้พื้นฐานที่ผู้ปกครองสามารถให้คำแนะนำได้โดยไม่ต้องใช้เวลา แบบแผน และขั้นตอนมาก กฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นสิ่งที่ฝึกฝนในห้องเรียน แต่ถึงได้มีการแนะนำ และฝึกฝนเพิ่มเติมจะทำให้เกิดความแม่นยำยิ่งขึ้น แต่ในด้านการให้ความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมทางการเขียนผู้ปกครองยังปฏิบัติได้น้อย เพราะนอกจากไม่มีเวลาแล้ว ยังไม่สนใจในการเสริมประสบการณ์ทางการเขียนให้กับนักเรียน แต่จากการสัมภาษณ์สิ่งที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติคือ ให้บันทึกสั้น ๆ อ่านหนังสือ และดูแลการทำงานของนักเรียนให้เสร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ Marlow (1992) ที่กล่าวว่า พ่อแม่ช่วยให้ลูกพัฒนาการเขียนได้โดยส่งเสริมให้มีการเขียนจดหมาย ถึงเพื่อนญาติ ช่วยเด็กทำงานเขียนที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนให้เสร็จสมบูรณ์ และสิ่งที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติน้อยอีกประการหนึ่งคือ การตรวจทานงานเขียนให้กับนักเรียนในความคิดเห็นของผู้วิจัยคิดว่า การตรวจงานเขียนและให้คำแนะนำกับนักเรียน นอกจากจะทำให้ผู้ปกครองได้รู้ถึงปัญหา และนำมาซึ่งการแก้ไขที่ถูกต้องแล้ว ยังเป็นการให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนสามารถทำงานเขียนได้สำเร็จ และจะเป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่ง อยากจะมุ่งมั่นให้งานสำเร็จอีกในครั้งต่อไป ดังคำกล่าวที่ว่า "ความสำเร็จครั้งแรกจะนำไปสู่ความสำเร็จในครั้งที่สองและครั้งต่อไป"

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ และการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และสมควรได้รับการส่งเสริมอย่างยิ่งทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน สำหรับผู้บริหารและอาจารย์นั้นได้ร่วมกันดำเนินการในเรื่องการทำแบบฝึกหัด การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร รวมถึงการใช้สื่อที่ทันสมัยและเหมาะสม เพื่อส่งเสริม

เสริมการเขียนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของโรงเรียน ส่วนผู้ปกครองได้ให้การสนับสนุนสนับสนุนทางอ้อมโดย การจัดอุปกรณ์และการอำนวยความสะดวก การให้กำลังใจ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการส่งเสริมการเขียนของนักเรียน ดังนั้น ถ้าผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ปกครองได้พยายามปฏิบัติตามบทบาทของตนเองแล้ว ผู้วิจัยเชื่อว่าส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดี และนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

1.1 ผู้บริหารควรมีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการเขียนอย่างชัดเจน โดยเน้นให้การเขียนเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลทุกวิชา และเสนอแนะนโยบายให้อาจารย์ทุกคนรับทราบ เพื่อถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน

1.2 ส่งเสริมความรู้ด้านคุณภาพและเทคนิคการสอนเขียน โดยการจัดอบรม สัมมนาหรือประชุมปฏิบัติเพื่อเพิ่มความรู้และประสบการณ์ด้านการเขียนและการสอนเขียนให้กับอาจารย์ที่สอนทุกวิชา ไม่เฉพาะอาจารย์วิชาภาษาไทยเท่านั้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์

2.1 อาจารย์ควรจัดกิจกรรมการเขียนที่หลากหลาย และใช้วิธีการสอนหลายรูปแบบและเร้าใจ รวมถึงการสร้างบรรยากาศในการเขียน และให้กำลังใจกับนักเรียนโดยให้คำแนะนำ ชมเชย เพื่อให้เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนอยากเขียนมากยิ่งขึ้น

2.2 อาจารย์ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนการเขียนประเภทต่าง ๆ ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันตามโอกาสเท่าที่จะจัดได้ เช่น การเขียนจดหมายถึงบุคคลต่าง ๆ การกรอกรายการตามแบบพิมพ์ การเขียนคำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ

2.3 ควรมีการส่งเสริมการเขียนรูปแบบต่าง ๆ ในวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจากวิชาภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนให้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

3.1 ผู้ปกครองควรให้การติดตามหรือสนับสนุนงานเขียนของนักเรียน ทั้งนี้นอกจากจะเป็นกำลังใจแล้วยังทำให้ได้รู้ถึงปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียน เพื่อจะเป็นแนวทางร่วมกับอาจารย์ในการแก้ปัญหาและส่งเสริมการเขียนให้กับนักเรียนได้ ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดียิ่งขึ้น

3.2 ผู้ปกครองควรให้นักเรียนฝึกเขียนในโอกาสต่าง ๆ เท่าที่ทำได้ เช่น การจดบันทึกข้อความจากโทรศัพท์ การเขียนคำอวยพรถึงบุคคลต่าง ๆ ให้คัดลอกคำประพันธ์ที่เด็กชอบ และให้คำชมเชย ซึ่งจะเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเขียนได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรรนำเอาหลักการสอนเขียนมาพัฒนาเป็นรูปแบบในการทดลองสอนเขียน